

“

Konaklama ve
ağırlamada mutluluk;
para kazanmak değil,
insan kazanmaktır.

”

HASAN BASRİ MUTLU

Bize kendinizden bahseder misiniz? Kimdir Hasan Basri Mutlu?

Bir, Ocak 1958 yılında Safranbolu'da doğdum. Safranbolulu bir ailenin oğuyum. Üç kardeşiz. Bir ablam bir küçük kız kardeşim var. Evliyim iki oğlum, bir torunum var, şükürler olsun. Bütün hayatım iki yıl askerlik haric, Safranbolu'da geçmiştir.

Çocukluk yıllarınız ve eğitim hayatınız nasıl geçti? Sizi etkileyen olaylar, öğretmenler, unutamayacağınız anılarınız var mı?

Çocukluk yıllarımı çok mutlu ve bahtiyar bir şekilde geçirdim. Safranbolu'nun Çarşı semtinde büyüdüüm. On üç yaşına kadar orda oturdum. Safranbolu Kalealtı İlkokulu'nu bitirdim. Daha sonra Safranbolu Ortaokulu'nu, Safranbolu Lisesini bitirdim. Devamında yüksek okul, askerlik hayatım ve iş hayatım geldi. İlkokul öğretmenim, Mustafa Alkan, kırk beş yıllık öğretmendi. Hayatımıza yön veren, bizde iz bırakan bir öğretmendi. Allah kendisine rahmet eylesin, iyi bir hocamızıdır. Burada Safranbolu Lisesi'nde de iyi hocalarımız oldu. Hatta altı ay kadar önce onlarla buluştuk, çok da mutlu olduk. Sadık Güneş hocam, Cevat Hocam, Osman Eğritaş hocam; ve diğerleri, aile

büyüklerimizin olduğu gibi bizim hayatımıza, kişiliğimize yön veren insantardır. Hepsinin üstümüzde emeği var. Anılar deyince daha çok askerlik anıları aklı geliyor. Yüksek okulda da anılarımız oldu tabii. Çocukluğumuzdan beri, çalışkan bir öğrenciydik. Çok akıllı bir öğrenci değildik belki ama başarmak için çok çalışkan bir öğrenciydik. Hatta Osman Eğritaş hocama, bulduğumuzda karnemi gösterdim, karnemde, "Çok gayretli bir öğrencimdir. Böyle çalışırsa başarılı olacaktır." diye yazmış. Mutlu oldu tabii, ben de mutlu oldum. Bunlar hep bizim hayatımızda iz

Çocukluk yılları

bıraktılar. Bütün ömrümüz de çalışmak, çalışmak, çalışmakla geçti. Özel zevklerimiz oldu tabii. Fakat müzik yapmak, yabancı dil öğrenmek... O zamanın şartlarında istesek belki öğrenebilirdik ama içimizde bir ukde olarak kaldı bu. İngilizcem fena değil; ama çok akıcı bir İngilizcemiz de yok. Bir müzik aleti çalmak istedik, şartlar el vermedi, öğrenemedik. Bu yaşa gelmeme rağmen hala içimde bir heyecanı var bu işin, niye yapamadık diye. Müzik ve yabancı dil; insanları sosyalleştiren, başarılı yapan işler. Şu anda bize iş müracaatı yapan çocuklarımız var. Başarılı olanları çok takdir ediyorum. Kimileri de vakit geçirmek için geliyor. Hayattan hiçbir beklentisi yok. Bu da tabii üzüyor bizi. Biz aklımızın erdiğince, bir öğretmen edasıyla onlara nasihat etmeye gayret ediyoruz. Liseden sonra hep bir gençlik heyecanı, öğretmen okulu imtihanlarına gittik, askerî lise imtihanına gittik, hep imtihanlara gittik... Yüksek Okulu bitirdikten sonra iki yıl Demir Çelik işletmelerinde çalıştım. Yüksek Okulu Karabük'te Isıl İşlem Bölümü'nde bitirdim. İki yıl orada çalıştıktan sonra yedek subay olarak askere gittim. 18 ay Kıbrıs'ta yaptım askerlik görevini, askerden gelince de ticarete çok merakım vardı. Ticarete başladım.

Meslek hayatınız nasıl başladı? Nasıl bir iş insanıydınız? Prensipleriniz nelerdi?

Meslek hayatım ilkökolda başladı. Okulda simit satmakla başladı. Okulda, işadımı Basri derlerdi bana. Askerde bile kantin subayı oldum, bitince de serbest çalışmak istedim. Karabük'te bir dükkân açtık; orda yedek parça, oto döşeme işleriyle meşgul olduk. Son otuz yılımız da, ortak veya yönetici olarak, turizm sektöründe geçti. Hasan Basri Mutlu'da prensipler çok fazla. Hasan Basri, işkolik bir adam. Yanımızda çalışanlara, evlatlarımıza diyorum ki "Siz Hasan Basri Mutlu'ya tahammül ederseniz, başarılı bir insan olacaksınız şu anda bana kıızıyorsunuz ama..." diyorum. Çünkü bizi böyle yetiştirdiler. Bizim de bu konuda istidadımız varmış demek ki; sürekliliği çalışıp, taahhütlerimizi yerine getirip, o şekilde hayatımızı idame ettirmeye çalıştık. Ben gerçi yirmi küsur yıldır turizmin içindeyim ama bu oteli işletmeye açalı on iki yıl oldu. Yanımızdan giden çocuklar var; staja gelip, gidenter... Sağ olsunlar bayramda gelip elimi öpüyorlar. Çoğu da çok başarılı yerlerde bulunuyor. Böyle nokta atışı yapmak, çocuklara ilgili konularda haklı çıkmak, beni çok mutlu ediyor tabii.

Ticaret üzerine bir hayaliniz var mıydı?

Hiç böyle bir hayalimde olmadım. Hep zaman içinde oldu her şey. Maddi gücü çok iyi olan bir ailenin çocuğu değilim ben. Başladık işe, önce ortak olduk. Eniştemizle ortak olduk. Başka ortaklarımız da oldu. Sonra nasip oldu, bu otele başladık. Bu otele başlamamızın hikayesi de, Zalıre Otel'in kurucu ortağıyım ben. Orda yönetim kurulu başkanlığı yaptım. Oraya seksen kişi başlamıştık, anonim bir şirket kurmuştu. O şirket Safranbolu'daki turizmin mektebi, dersi oldu. Yani ordan çok konak yapanlar çıktı, orası iyi bir başlangıç oldu. Tabii bizden önce de Osman Şenol abim var, hiç hakkını ödeyemeyiz. Muhsin Uz abimiz var. Onlar bir atak yapmış oldular. Biz çitayı biraz daha ileriye koymuş olduk. Ben bu işe başladım. Hala daha severek yapıyorum. Çok yorucu bir iş. Misafiri seviyoruz yani biz, ailecek. Kültürümüz böyle bizim. Misafiri sevdiğimiz için, hiç yorulmadan, özülmeden, bu işi yapıyorum, mutlu oluyorum.

Esas mesteğinizin dışında, farklı bir alanda girişimlerde bulundunuz. Turizm ve otelcilik, bu fikir nasıl oluştu, nasıl gelişti, hedefleriniz neydi? Bu safahatı anlatırmısınız?

Hedefim, şu anda bulunduğumuz durumdu. Ama bu hedef, şu anda yeterli değil. Artık Safranbolu turizmde önemli bir noktaya geldi. Safranbolu'da Zalıre Otel'te başlayan kalite, bizim otelimizle, ardından yapılan kurumsal otellerle devam etmekte. Çita yüksekte artık. Yani herhangi bir insanı bir gece odada yatırıp, sabahleyin kahvaltı verip öylece gönderemezsiniz. Bunu turizmin kurallarına göre yapmanız gerekiyor. Bu nedene daha da kurumsallaşmamız gerekiyor. Hedefe ulaşım doğru ama henüz hayallerim bitmedi. Her şeyi doğru ve tam yapmak amacım. Şunu belirtebilirim; kendi aramızda rekabet yok bizim. Her işletmenin bir standardı var. O çerçevede işlerini yürütüyor. Tabii ülkenin turizm ekonomisiyle ilgili bir paralellik var Safranbolu'da. Bu da turizmciileri etkiliyor dolayısıyla.

Neden Bağlar Saray ismini tercih ettiniz?

Bu otelin projesini, Ankara'da bizim Bulak köylü bir mimar abimiz var, Hadi Emiroğlu, o çizdi. Proje geldi bize. Tabii o zaman isim falan düşünmüyoruz. Binayı çıkalım, çatısını da kapatalım, gerisini paramız olunca yaparız diye düşünülüyor. Projenin üzerinde "Bağlar Otel" yazıyor. Yine kulakları çınlasın, Yaşar Özkan adında makine mühendisi bir arkadaşım vardı. Bir gün o geldi "Basricim," dedi, "İsmi, ne oluyor?" dedim "Yaşar Bey, Bağlar Otel." "Olmaz," dedi ya, "İsim dediğin biraz iddialı bir şey olmalı." "Ne olmalı?"

Askerlikten sonraki esnafık yılları

dedim. "Mesela saray falan olsun." dedi. Ve o anda ismini koymuş olduk, Bağlar Saray Otel diye. Bağlar Saray ismini koyduktan sonra, yukarı semitte oturan birçok hemşehrımız, teşekkür için telefon açtı bana. Bağlar'ın ismini yaşattın diye. Herkes mutlu oldu. Biz de mutlu olduk tabii.

Bildiğimiz kadıyla restorasyon süreci içerisinde yer aldığınız ya da yapımında sizin emeğinizin, katkınızın olduğu başka mekanlar da var. Bu çalışmalarınızda uzman desteği aldınız mı?

Benim mimariye karşı büyük bir merakım var. Bir de eğitimde teknik resim alt yapım var. Bunların hepsini bir mimar arkadaşımız projelendirdi, biz de katkı sağladık. Diğer bütün imalatı kendimiz yaptık. Tasarımda, iç mekânların çizimini de kendimiz yaptık, imalatını da kendimiz yaptık. Bir marangoz atölyem var benim, şu anda ticari bir faaliyeti yok. Bu yaptığımız

Aybar Toker (Dayısı) ile Safranbolu'da ki hırdavatçı dükkanında

BAŞARI HİKAYESİ

İmalatların (söyleyeceğim isimlerini) hepsi o atölyeden çıktı. Ustalarımız vardı sağda solda çalışan, onlarla topladık, bu işleri yaptık. İlk denemem Çarşı'da Leyla Hanım Konağı oldu. Şefik Dizdar Bey'in konağı idi. Projesi falan bilmemişti. Nasip oldu, orayı yaptık. Oradan bize bir ödül verdiler. En iyi restore edilen ev ödülünü verdiler. Ondan sonra Zalıfre Konakları'nı yaptık. Ordan da bir ödül aldık. Çünkü bu iş ticari olarak yapmıyoruz. Ben altmış üç yaşına geldim. Altmış sene bu memlekette yaşadım. Her şey beynimde benim. Neyin nasıl yapılacağını biliyorum. Nasip oldu, bu oteli yaptık. Yeni binayı eskittik, Safranbolu evi havası verdik. Gelen insanlardan şöyle bir teşekkür görüyoruz, eski bina zannediyorlar burayı. Restore edilmiş falan zannediyorlar.. Sonra, oda sayımız yetmedi, Bağlar Sarayı'nı arka parselinde, konak şeklinde 16 odalı yeni bir bina yaptık. Ama Safranbolu binası yaptık. Tabi takdir edersiniz ki bunlar masraflı imalatlar. Ömrüm yettiği müddetçe; ticaret kaygısı olmadan, gençlerime bırakabileceğimiz, gelecek nesillere bırakabileceğimiz işler yapmak istedim. Fırsatım olursa birkaç projem daha var.

Şirketinizi nasıl tanımlarsınız? Bir aile şirketi mi? Kurumsal bir yapı mı?

Kurumsal olmaya çalışan bir aile şirketi. Kurumsallık bağlamında, nasıl olması gerektiğini biliyoruz. Ama bütün işletmelerin yaşadığı, kurumsal olamama sancısını yaşıyoruz. Yine de doğru yönetiliyoruz, doğru işletiliyoruz ama aile işletmesi olduğu için; baba oğul ilişkisi, çalışan ilişkisi böyle kurallar manzumesi şeklinde gelişmiyor. Bu manada kurumsallıktan uzaklaşıyoruz ama ikisinin ortasını bulduğumuz kanaatindeyim. Benim iki tane evladım var, bir tanesi İngilizce İktisat okudu, bir tanesi Turizm İşletme bitirdi. Kurumsal olmak için her şeyi yapıyorlar. Kurslar veriliyor, eğitimler veriliyor. Ama sonuçta insan kaynaklı bir şey olduğu için, en sonunda kurumsal olamıyoruz. Safranbolu'da etrafıma bakıyorum, bizim gibi birçok ailenin derdi bu. Herkes aynı şekilde. Bunu aşamadık tabi. Ülkede problem, dünyada problem, bu kurumsallık problemi.

İşletmeniz Safranbolu turizmi ve çeşitli aktivitelere ev sahipliği yapıyor. Verdiğiniz hizmetlerden bahsedermisiniz?

Üç yıldızlı bir otel bizim otelimiz. Bu işi de iyi yaptığımızı inanıyorum. Otelimizde acente toplantıları yapılıyor. Yazın düğün organizasyonları yapabiliyoruz. Ramazanlarda toplu yemek hizmetleri veriyoruz. Bir de sık olmasa da ,tabi Safranbolu'nun eksikliği bu, dışarıdan gelen guruplar oluyor. Bazen profesyonel işletmeler getiriyor, bir de hisım

akraba. Diyor ki biz bir otobüs geleceğiz. Onların burada iki üç gün gezmeleri, Safranbolu'yu tanımaları için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz. Hiç unutmuyorum, Beşiktaş Takımı geldi. Şenol Güneş Hoca,"Ben ev yuğurdu istiyorum."dedi. Tabi bizim en büyük zevkimiz, müşteriyi memnun etmek. Hemen ev yuğurdu gelsin, öbürüsü gelsin, berikisi gelsin. Şu anda Karabük'ün içinde bulunduğu koşullar nedeniyle, Karabükspor'un durumu belli. Mutsuzluk var tabi. Ticari getirisinden çok mutsuzluk var. Biz o takımların burada konaklamasından çok onore oluyorduk. Söylediğim gibi biz yirmi yıla yakındır bu işleri yapıyoruz. On iki yıldan beri, burada otelcilik yapıyoruz. İşletmeler küçük küçük olduğu için, gelirleri düşük, bir şey sağlayamıyoruz. Safranbolu'nun problemi değil bu, Türkiye'nin genel problemi. Yani toplantılar yapılıyor, bilmem neler yapılıyor ama ülkenin genel turizm politikası ile ilgili bir şey. Biz, Safranbolu insanı olarak, hep ayağımızı yere sağlam basmaya çalışıyoruz. Şükürler

olsun, burayı yaparken borçlarımız vardı, bilmem nemiz vardı. Şimdi sağlam durmaya çalışıyoruz. Şu anda Safranbolu'nun turizm geliri, sadece Uzak Doğu misafirlerden geliyor. Bunu da Türkiye'de iki üç tane firma yapıyor. Vadeleri çok uzun, rakamları çok düşük. Bütün işletmeler zor durumda. Özellikle şu bir, iki, üç ay sıkıntılı. İşletmeler ayakta durmaya çalışıyor. Tabi bu da üzücü bir durum. Biz bu krizleri önceden tahmin ediyoruz. Önceden tedbir alıyoruz. 25 tane personelimiz var çalışan, hiçbir tanesine kıyamıyoruz. Kış oluyor mesela, bunu göndermem lazım, ama orda ben kurumsal olmak istemiyorum. Birikmiş paramdan onları sübvansede ediyorum.

Kültürel ve sanatsal projelere destek veriyor musunuz? Bu alanda neler yaptınız? Neler yapmayı planlıyorsunuz?

Görsel olarak ve medyada, bütçemiz nezdinde her türlü projeye destek olmaya çalışıyoruz. Bir de birkaç sene önce başlattığımız, "Safranbolu'da Kış" temalı bir fotoğraf yarışması vardı. Çok da mutlu olmuştum ben ondan. Bu tür faaliyetleri, imkân el verdiği ölçüde devam ettirmeye gayret edeceğiz.

Safranbolu'da sizinle aynı işi yapan başka kurumlar da var. Rekabet ve kalite ile ilgili neler söylersiniz? İşletmeniz arzu ettiğiniz, hedeflediğiniz yermi?

İşletmemiz, kesintikle hedeflediğimiz yerde, arzu ettiğimiz yerde. Ama dersiniz ki, ekonomik olarak nasıl? Ekonomik olarak mutlu değiliz. Mesela bugün beş odamız var bizim. Safranbolu gibi bir yerde birçok işletme de boş. Ülkenin genel turizm politikasının sonucu bu. Bu aylarda bizde müşteri olmuyor. Rekabete gelince, ara sıra rekabet durumu söz konusu oluyor. Yeni işletmeler açılınca oluyor genellikle bu. Daha önce şöyle oluyordu; Zalıfre Otel vardı, biz de girdik piyasaya. Biz bir fiyat belirliyorduk makul ölçüde, ondan sonra bizim altımızdaki oteller de ona göre fiyat belirliyorlardı. Fakat bu işsizlikte, özellikle Uzak Doğu insanlara, Çarşı kesiminde bazen de yukarılarda odalarımız boş kalmasın diyerek çok düşük fiyatlara oda satıyorlar. Biz de o rekabetin içinde

olmak istemeyiz, kalitemizi her daim korumak istiyoruz.

Sizin dışınızda sizce başarıyı etkileyen, yerel, ulusal ve küresel anlamda etkenler varmı?

Safranbolu'da üç kategoride müşterimiz oluyor bizim. Bir, pazarlamacı müşterimiz; bu pazarlamacı müşterinin bir limiti var, parası nereye yetiyorsa, orada kalıyor. İki yerel turistler var. Bunlar da sadece Safranbolu'ya gelmiyor artık. Günübirlik, geliyorlar. Dolayısıyla biz, Uzak Doğu turlarıyla baş başayız şu anda. Türk toplumunun son bir iki yıldan beri, genel olarak eğlence anlayışı çok değiştiği için, hafta sonları istediğimiz gibi bir müzik yapamıyoruz. Orkestramız var, her şeyimiz var. Ben müziği sevmeme rağmen, ancak öğretmenler günü münasebetiyle, müşteri gurupları isterse yapabiliyoruz. Otelin konumu itibarıyla, muhtelif alanlarımız da var bizim. Yani yabancılar, istedikleri gibi, burada eğlenebiliyorlar.

"Her başarılı erkeğin arkasında bir kadın vardır." derler. Aile, bütün bu işlerin neresinde? Karar almalar, uygulamalar, yorgunluklar, fedakârlıklar...

Aile bu işin tam ortasında. Benim, cennetlik dediğim bir eşim var, sağ olsun. Hem bu işin içinde, hem de benim arkamda. Karar almalarda çok demokrasi olmuyor bizde maalesef. Tabi ben bunu çocuklarla paylaşıyorum. Büyük oğlum otel müdürüz. Küçük oğlum ayniyat işiyle ilgileniyor, onun konuları olduğu için. Bir aile

işletmesi şeklinde bu işi götürüyoruz. Karar almalar ben ve çocuklarımla, fedakârlıklar sağ olsun eşimle...

Hayatınızı sorguladığınızda ve dönüp arkanıza baktığınızda, 'BAŞARDIM!' diyor musunuz?

Evet arkama dönüp baktığımda, "Başardım!" diyebilirim. Onun mutluluk ve huzuru var içimde. Yalnız şöyle bir iç geçirmişliğim oluyor bazen. Biz memur olmadığımız için, içimde bir yaradır, eşimi yazın on beş gün bir yere tatile götürmemişimdir. Çocuklarımla birlikte tatil alışkanlığı oluşmamış bizde, sürekli çalışmaktan . Bizi çalışmak dinlendiriyor. Arada aklıma gelse de bu durum hâmd olsun halimize, başardıklarımıza.

Bizim sormayı unuttuğumuz, sizin ekleyeceğimiz şeyler varmı?

Sayın Hüseyin Hocam, bu benim ilk röportajım. Bize böyle güzel bir fırsatı sunduğunuz için önce size sonra da Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odasına teşekkür ederim, çok mutlu oldum.

